

[Ivar Hansen]

te forslag alene har været at give Fremskridtspartiet en solid plads i avisernes overskrifter, og det håber jeg da så man har nået.

Vi afviser forslaget.

Gade (SF):

Efter vores opfattelse, som jeg også har redegjort for i debatten i dag, er det ikke denne udgang på sagen, vi har ment var den rigtige. Nu bliver sagen behandlet i Udvalget for Forretningsordenen, og det er da klart, at under drøftelserne her kan temaet rigsret også rejses, hvis det er det, man når frem til. Det er klart, at det er en mulighed, men jeg har altså også tidligere i debatten givet udtryk for, hvilke motiver jeg synes jeg har kunnet ane bag Fremskridtspartiets forslag.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet fremsatte dette forslag ret hurtigt, efter dommen var faldet, og da var der ikke udsigt til, at nogen rigtig ville gøre noget. Regeringen syntes ikke at ville komme med nogen begrundelser for, hvorfor det var gået, som det var, og derfor fandt vi det rigtigt at fremsætte det forslag, som ligger til behandling i dag. Når det er rejst mod den siddende skatteminister, er det, fordi det er den siddende skatteminister, der har ansvaret, men vi mener, at hvis der blev rejst en sådan undersøgelse, ville der sikkert blive inddraget en række andre ministre, der også har været med til at lave nogle af disse ting. Det har også under debatten i formiddags vist sig, at alle er enige om, at der er lavet nogle ting, der ikke er rigtige. Hr. Risgaard Knudsen, hr. Gade og hr. Ole Espersen har også været inde på ministeransvarlighedsloven i dag, og derfor synes jeg, det er meget rimeligt, at vi har fremsat forslaget.

Vi kan så beklage, at der tilsyneladende ikke er støtte til det, men når hr. Ivar Hansen siger, at det er uanstændigt, at man ikke har begrundet forslaget, så ligger det simpelt hen i, at lige siden denne ambisag kom frem, er der sket noget nyt hver eneste dag. Jeg kan som eksempel nævne, at jeg den dag, hvor dommen faldt, stillede et spørgsmål til skatteministeren og anmodede om at få ministeren i samråd. Ministerens svar til mig var en pressemeddelelse, som blev udsendt nogle dage efter, og da ministeren endelig kom i samråd, havde man rent faktisk haft første behandling af ambiforslaget i

folketings salen, så derfor er det svært at lave deciderede begrundelser i et sådant forslag.

Fremskridtspartiet havde altså gerne set, at man havde fået fastlagt, hvem det var, der havde ansvaret. Måske er skatteministeren uskyldig, det ved man ikke, han kunne måske blive helt frikendt, måske var det nogle helt andre forud for den nuværende skatteminister, der havde ansvaret, det ville sådan en undersøgelse have kunnet blotlægge.

Arne Melchior (CD):

Jeg ville nu hellere have en rigsret uden g, men jeg kan forstå på dagens tidligere forløb, at Fremskridtspartiet har forvildet sig ind i klejnesæsonen, så det bliver der nok ikke noget af.

Det var i øvrigt spændende at høre hr. Ole Donner sige, at skatteministeren muligvis var helt uskyldig. Rigsretsager er altså ikke sådan hverdagskost, hvilket ikke skal være nogen grund til aldrig at rejse dem igen, men hvis det er særlig muligt, at skatteministeren er uskyldig, må det da være tåbernes endestation at fare brusende frem med en rigsret. I øvrigt går jeg da ud fra, at Fremskridtspartiet mener, at skatteministeren ikke vil kunne dømmes, for hvis man mente det, ville man vel ikke i dag have afvist at stemme for en eventuel mistillidsdagsorden. Man måtte da stemme for en mistillidsdagsorden til en minister, som man tror kan blive dømt ved en rigsret. Men det hele har hverken hoved eller hale, så der bliver ikke mere ud af det skind.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg synes, det var et særdeles sagligt indlæg, hr. Arne Melchior kom med, og jeg synes, det var interessant at høre dette indlæg af hr. Arne Melchior, som ellers skælder folk ud for at misbruge sproget osv. Så vil jeg godt gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at der rent faktisk ikke blev fremsat nogen mistillidsdagsorden, og derfor har vi ikke i dag haft mulighed for hverken at stemme imod eller stemme for. Der har alene været en debat om, hvordan vi ville stille os, hvis det var, og jeg har tidligere heroppefra redegjort for, hvorfor vi ikke ville stemme for en eventuel mistillidsdagsorden.

(Kort bemærkning).